

**PYONGYANG
LLANÇA UN
ALTRE MÍSSIL**

Corea del Nord va llançar ahir un míssil de combustible líquid d'abast mitjà que va caure al mar del Japó, segons van confirmar fonts militars dels EUA. La Xina, aliada de Pyongyang, va demanar calma a totes les parts i va insistir a

desvincular-ho de la visita de dos dies que avui comença el seu president, Xi Jinping, als Estats Units. Les condemnes pel llançament de l'artefacte van arribar des de la veïna Corea del Sud i del Japó.

lerades". Trump, però, es va negar a explicar què significa o quines conseqüències tindrà aquest canvi d'actitud. De moment, ni va exigir la retirada d'Al-Assad –com ho va fer el seu antecessor, Barack Obama– ni tampoc va criticar el principal aliat del líder siria, Rússia.

La guerra de Síria fa més de sis anys que dura i no s'hi veu un final. El conflicte, iniciat durant la Primavera Àrab, s'ha cobrat més de 300.000 morts i ha creat 10 milions de refugiats.

L'horror del nou atac químic va capitalitzar la conferència sobre el futur de Síria que es va celebrar ahir a Brussel·les. Hi van participar una setantena de països i organitzacions internacionals, però països clau com els Estats Units o Rússia no van enviar-hi cap representant.

El futur de Síria

“Les imatges ens han colpit. No ho dic només com a política, ho dic sobretot com a mare”, va dir la cap de la diplomàcia europea, Federica Mogherini, que va afegir que les víctimes recorden al món la seva “responsabilitat” d'actuar. Per la seva banda, el secretari de les Nacions Unides, António Guterres, va lamentar que “els crims de guerra” continuïn a Síria. “Crec que cal una investigació clara per eliminar tots els dubtes [sobre l'autoria de la massacre] i que s'han d'exigir responsabilitats”.

En una resolució, els països presents a Brussel·les van condemnar l'atac i van exigir que es posi fi a l'ús d'armes químiques a Síria, prohibides per una convenció de l'ONU que Síria havia signat. Més enllà de l'atac, la conferència sobre el futur de Síria havia de servir per impulsar la pau al país i començar a traçar un pla per a la reconstrucció. La prioritat és posar fi al conflicte, i ahir els països participants van fer una crida a una transició política sense Al-Assad.

La comunitat internacional considera també decisiu per impulsar el procés de pau tenir un pla per reconstruir el país i que puguin tornar a casa seva els 6,3 milions de sirians desplaçats pel conflicte bèl·lic. Sense pau no hi haurà diners per a la reconstrucció, van advertir ahir els socis europeus, principals contribuents a les ajudes a Síria. “L'alto al foc és una obligació. Només una solució política permetrà que els sirians puguin tornar a casa”, va dir Mogherini. I el ministre d'Exteriors britànic, Boris Johnson, va deixar clar que és “absolutament vital que hi hagi una transició lluny del règim d'Al-Assad per donar suport a la reconstrucció del país”. La Unió Europea va anunciar, en el marc de la conferència, que aportarà 560 milions d'euros el 2018 en ajuda humanitària a Síria i també als països veïns que acullen milions de refugiats, com el Líban i Jordània. Els socis europeus també es van comprometre a mantenir el nivell d'ajudes per al 2019. —

**Com cometre
un crim de
guerra i quedar
impune**

ANNA MOYÀ
BARCELONA

El 21 d'agost del 2013 unes 1.400 persones van morir per un atac amb gas sarín a Guta, a la perifèria de Damasc. Entre les víctimes hi havia centenars d'infants. El règim de Baixar al-Assad sempre ha negat que en fos responsable, tot i que com a conseqüència de la massacre va acabar pactant un acord amb els EUA i Rússia per desfer-se del seu arsenal d'armes químiques. Va incomplir el pacte. O almenys això és el que va dir una investigació de l'ONU i l'Organització per a la Prohibició d'Armes Químiques (OPAQ), que assegurava que les forces sirianes havien fet servir gasos tòxics en almenys tres ocasions entre el 2014 i el 2015.

Per a Pamela Urrutia, investigadora del Pròxim Orient a l'Escola de Cultura de Pau de la UAB, tot i que no hi ha confirmació clara que rere l'atac de dimarts a Idlib hi hagi el règim, tots els indicis l'assenyalen com a responsable. Urrutia considera que la versió de Rússia que diu que avions sirians van bombardejar la zona i van impactar contra un dipòsit dels rebels que contenia els gasos no se sosté perquè “l'armament hauria quedat destruït i no s'hauria propagat”. Però la defensa d'aquesta versió va servir ahir al Kremlin per vetar la condemna del Consell de Seguretat de les Nacions Unides, que es va reunir ahir d'urgència. També ho va fer el 2013, just després de l'atac de Guta, i el resultat va ser el pacte incomplet.

“A banda de qui en sigui el responsable, som davant d'un crim de guerra –diu Gonzalo Boye, advocat i professor de dret procesal penal–, i com a tal la justícia hauria d'actuar”. Explica com podria fer-ho: o bé des dels països en què hi ha justícia internacional, a través del TPI (Síria, però, no hi pertany i Rússia ho vetaria) o amb la creació d'un tribunal internacional *ad hoc*. El 2015 la comissió de l'ONU sobre Síria va proposar la creació d'un tribunal especial, però la iniciativa va fracassar. “No hi ha voluntat política”, considera Boye. I mentrestant, diu Urrutia, “a Síria se segueix violant la llei internacional i s'estan normalitzant nivells alarmants de violència amb total impunitat”. —

ESTATS UNITS

Trump cessa Bannon com a assessor de seguretat

L'estrateg cau en una guerra interna de poder

ARA
BARCELONA

Donald Trump ha retirat del Consell de Seguretat de la Casa Blanca Steve Bannon, el seu cap d'estratègia política i un dels homes més influents de la Casa Blanca, però també polèmic per les seves postures radicals. La reorganització interna que ha fet el president es cobra una peça important de l'organigrama del govern republicà en una batalla orquestrada pel tinent general Herbert Raymond McMaster, que va ser nomenat assessor de seguretat nacional de Trump al mes de febrer, després de la renúncia de Michael Flynn, involucrat en el cas d'espionatge rus. Des del primer moment ha quedat clar que McMaster i Bannon estaven a les antípodes l'un de l'altre.

Trump va fitxar Bannon com a cap de campanya electoral quan aquest dirigia *Breitbart News*, una web de notícies d'extrema dreta. L'assessor té posicions radicals i cap mirament a l'hora d'equiparar l'islam amb el terrorisme. La seva incorporació al Consell de Seguretat no va caure gens bé a l'interior de l'organisme, ja que era la primera vegada que al voltant de la taula de treball s'hi asseia un assessor polític del president que, a més, no tenia cap experiència prèvia en matèria de seguretat. Molta gent ha criticat que la seva presència en un òrgan amb material tan sensible suposava un risc per a la seguretat i la política exterior.

Tot al contrari que el militar McMaster, que va obtenir recone-

xement per la seva intervenció a la Guerra del Golf el 1991. El seu perfil està ben valorat no només com a estrateg en el camp de batalla sinó també com a intel·lectual i escriptor de llibres, com el que va firmar el 1997 sobre la incompetència i la falta de lideratge del comandament nord-americà durant la Guerra del Vietnam. A més, la revista *Time* el va definir com “l'arquitecte del futur exèrcit dels Estats Units”.

Menys radicalitat

McMaster va arribar a la Casa Blanca de rebot i sense ser un home pròxim a Trump, que prioritza altres candidats. En la seva estrena com a assessor es va demarcar de la línia dura que lidera Bannon. “No es pot condemnar una religió sencera”, va dir.

Fonts de la Casa Blanca apunten que des de la seva arribada tenia la voluntat de reorganitzar el Consell de Seguretat. Finalment, el tinent general es pot marcar un triomf en el taulell de la guerra de forces per haver-se guanyat la confiança del president. A partir d'ara, McMaster està facultat per establir el calendari de reunions de l'organisme i l'ordre del dia.

Dins d'aquesta reestructuració, el director d'Intel·ligència Nacional, Dan Coats, i el cap de l'Estat Major Conjunt, el general Joseph Dunford, tornen a ser “participants regulars” en les reunions. En un primer moment es va assenyalar que hi assistirien només “en temes relacionats amb les seves responsabilitats i la seva experiència”. —

Steve Bannon durant una reunió del Partit Republicà al Capitoli, a Washington, el 23 de març passat.

MICHAEL REYNOLDS / EFE

